

Nový Jeruzalém č. 8/2016

Zpravodaj pro 200. prosebnou mariánskou pouť,
která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše ve
Žďáře nad Sázavou - v sobotu 13. srpna 2016 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Oslavici u VM

Ve středu 13. července přijelo a přišlo na pouť NJ do Oslavice čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 300 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu. **Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:**

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání Mons. Jana Peňáze na pouti NJ v Oslavici:

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korintánům. Bratři! Učíme moudrosti, ale jen ty nejpokročilejší. To však není moudrost tohoto světa ani moudrost těch, kdo tento svět ovládají. Jejich moc je už zlomena. Moudrost, kterou učíme, je od Boha, plná tajemství a skrytá. Bůh ji už před lety pro nás předurčil k naší slávě. Nikdo z těch, kdo vládnou tímto světem, neměl o ní tušení. Protože kdyby o ní něco věděli, nikdy by Pána slávy neukřižovali. Ale - jak stojí v Písmu - (my zvěstujeme) to, co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, nač člověk nikdy ani nepomyslel, co všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují. Nám to Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží.

Bratři a sestry, s radostí sloužím v roce Božího milosrdenství v této kapli Božího milosrdenství. Všichni je potřebujeme, dokonce všichni je nejvíce potřebujeme, jak to učila Panna Maria děti ve Fatimě před bezmála sto lety. A nevíme kdy, protože nemoc, nehoda a podobné nečekané věci přicházejí opravdu často. **Pokud bereme svůj život jako pouť, budme připraveni, vždyť všichni jsme poutníky k věčnosti.**

Už máme druhé seno, otavu, jak se správně říká. Děti to slovo asi ani neznají a moc toho nevědí ani o seně. Poutníci ani vyletníci už nechodí spát do sena a nemusí se jim připomínat, jak je čerstvé seno omamné až nebezpečné, všichni už mají karimatky a podobně.

Dnes už ani nevíme, jak vypadá senoseč. Všechno se rozmlátí stroji a strojky a my se díváme jen zdálky. I když někam jedeme autobusem nebo autem, cítíme silnou vůni těch rozdrčených rostlin. Sečení je jiné, rostlinka zůstane celá, jen se položí, uschne, pak ji obrátí, aby proschla i na druhé straně. A máme voňavé seno, zatímco ta rozmláčená tráva začne za chvíli kvasit a brzy hnit.

Říkám to proto, že ve stáří začínáme vzpomínat více na své dětství, ale také proto, že seno má pořád své využití, přes všechny ty karimatky doma a granule ve chlévě či králíkárně. A říkám to v kostele, protože tady někdy také zazní slova: **Klas zralý padl smrti kosou.**

Všechny zprávy ať v novinách, v televizi či mezi lidmi by se daly označit jako „Černá kronika“. Kdo, kde a jak zemřel, kdo těžce onemocněl. **Mluví se o smrti.** A mnoho lidí si myslí, že smrt je podobná sečení, jak je dnes vidíme kolem sebe. Vše se rozmlátí, zmizí v kontejneru a nějak tam shnije.

Klas zralý padl smrti kosou, aby byl uložen do stodoly. Při hospodaření jsou nejdůležitější žně, pak sena, pak otavy. Při nich se nemyslí na to, aby to před barákem bylo jako na tenisovém hřišti, ale na **budoucnost**, na zásoby pro zimu.

Na každého z nás čeká nějaká ta kosa. Nějakou tou zubatou - a nevíme kdy - budeme podřít. Klesneme, padneme, ale **nebudeme zničeni, jsme určeni k další budoucnosti,** jako se ta tráva mění v seno, jako se ty klasy vymlátí, aby bylo co jíst.

Jak přesně to s námi bude, nevíme, ale z Písma svatého víme, že **svůj život nemůžeme přirovnávat k biologickým procesům,** které v těch sběrných bioodpadu probíhají.

A právě Nový Zákon - jak jsme slyšeli z 1. listu svatého apoštola Pavla, nám říká: **Ani na mysl lidskou nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kdo ho milují.** Z naší strany to chce velkou

trpělivost a důvěru. Dneska všechno musí být rychle: Hned mu zavolej, ať ten balík ještě dneska dovezou! Až omamná rychlost. **Na suché voňavé seno se musí čekat, ale zato má budoucnost.**

Život není jen na chvíli se omámit, jako těmi silicemi z rozdrčené trávy, ale těšit se. Na co? Na ten konec? Na to, že o nás budou psát v černé kronice? **My věřící se můžeme těšit na nové pokračování, které bude jiné, ale bude.** Nejsme určeni ke skartování, jak často připomíná papež František. Máme být zralé klasy anebo aspoň voňavá stébélka do té Boží stodoly. **Do jeho království, když každý z nás je poutníkem právě tímto směrem.**

O senu nemluví ekologové - volně žijící živočichové je nepotřebují. O senu nemluví ani ekonomové - výhodnější jsou dneska granule a další umělina. O senu se mluví jen ve spojení s tradičním venkovem. Tam se ví, že tu posečenou trávu čeká pěkná budoucnost, tam se tráva nenechá shnit někde v kontejneru. Tam ta tráva **voní novým způsobem.**

A to je vlastně obraz křesťanské víry: **Nejsme schopni si představit svou další budoucnost po smrti, ani svatý Pavel nám nedává přesné informace. Věříme však, že my poutníci k věčnosti budeme příjemně překvapeni až dosáhneme cíle své pouti. Kéž tam dojdeme, kéž se tam sejdem, kéž se tak stane. Amen. Deo gratias**

Po zaplacení autobusů a nutné režie zůstalo **3 000 Kč,** kterými podpoříme **účast dětí z početných rodin na 16. pěší pouti na Velehrad.** Pán Bůh zaplat' všem dárcům. Poděkování patří také místnímu faráři otci Pavlovi, paní Anežce, panu starostovi a všem farníkům z Oslavice, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta 200. poutě NJ ve Žďáru n/Sáz, kterým bude (dá-li Pán Bůh) pomocný brněnský biskup Mons. Mgr. Ing. Pavel Konzbul, Dr.

Kdy a kde jste se narodil? Narodil jsem se v r. 1965 v Brně. Přesto, že jsem typicky městské dítě a vyrůstal jsem ve velkoměstě, tak oba moji rodiče přišli do města z venkova. Tatínek z Polné u Jihlavy a maminka z vesnice, ležící nedaleko Boskovic.

Rodiče, mládí, vojna, povolání? Vyrůstal jsem jako jedináček ve věřící a praktikující rodině. Na své dětství vzpomínám velice rád. Po maturitě na gymnáziu v jsem vystudoval elektrotechnickou fakultu VUT v Brně. Základní vojenskou službu jsem prožil v západních Čechách a to zrovna v době sametové revoluce. Pak jsem pracoval ve výzkumném ústavu v Brně a zabýval jsem se návrhy částí speciálních přístrojů pro lékařské vyšetřovací metody.

Vaše cesta ke kněžství? Jsem tzv. pozdní povolání, i když to není přesné. Povolání má totiž člověk jen jedno a to od Boha a od narození je má šanci vnímat. To pochopitelně nevylučuje, že může dělat dobře i něco jiného. Svoje studium teologie jsem započal nejprve jako laik při zaměstnání. Později jsem zvažoval stále jáhenství a nakonec jsem se rozhodl pro kněžství. Díky pochopení našeho otce biskupa Vojtěcha, jsem byl přijat po vystudované teologické fakultě do konviktu a semináře. V r. 2003 jsem přijal z jeho rukou kněžské svěcení.

Kdo Vám nejvíce pomohl na této cestě? Určitě nejvíce mi pomohl sám Bůh, konec konců je to povolání od něj. Ten ale „nemá jiné ruce, než ty naše“. Takže to byli v první řadě moji rodiče a řada kněží, se kterými jsem se v životě setkal. Mezi ně patří mimo jiné P. Josef Hinterhölzel, P. Antonín Sporer a P. Josef Knödl.

Co je úkolem pomocného biskupa? Z latiny vycházející pojem auxiliární biskup, někdy překládáný jako světící či pomocný, by se dal dobře vyjádřit slovy – biskup pomocník. Tak jako farář může mít v náročnějších a početnějších farnostech pomocníka, farního vikáře (lidově zvaného kaplan), tak tomu může být i na úrovni vyšší, tedy celé diecéze.

Jaké je vaše biskupské heslo? Již během prvního probrání noci, po té, co jsem vyslovil souhlas se jmenováním pomocným biskupem, mi bylo jasné, že heslo bude z Evangelia apoštola Jana. To jsem ještě netušil, že tento apoštol je, alespoň při tvorbě hesla, oblíbencem řady našich biskupů. Mne v tomto Evangelii nejvíce inspirovala Ježíšova odpověď sv. Tomášovi, který chce následovat svého mistra, ale neví kam jde. Ta odpověď je jednoduchá a prostá: „*Já jsem cesta, pravda a život.*“ (J 14, 6) Právě tato tři slova, poukazující na následování Vykupitele - CESTA, PRAVDA, ŽIVOT (VIA, VERITAS, VITA), vnímám jako program své osobní služby v církvi.

Působil jste řadu let na Biskupském gymnáziu v Brně, co si myslíte o dnešní mládeži? Drogy, sex a nuda – to se můžeme dočíst na adresu mládeže v některých bulvárních médiích. Já osobně se s tímto pohledem neztotožňuji. Domnívám se, že každý dospívající člověk, nejen že řeší problémy své identity, ale podvědomě hledá dobro. Pokud někdo má v té době špatné kamarády, tak často jen proto, že nenašel lepší. Nemałym úkolem církevních škol je dnes vytvořit prostředí, kde vznikají dobrá přátelství mezi dětmi, dospívajícími, učiteli a Bohem, to je naděje církve u nás. Osobně bych charakterizoval dnešní mládež slovy jiné „svaté trojice“: očekávání, hledání a svoboda. A pokud někdo dnes mládež kazí, tak jsme to nejčastěji my dospělí.

Mohl byste nám blíže přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována pro LL – Likvidace lepry? Nadace Likvidace lepry byla zřízena pražským arcibiskupstvím a již řadu let pomáhá s léčbou nemocí, kterou Bible označuje slovem malomocenství. Léčba nemoci vyžaduje dlouhodobé podávání silných antibiotik a pacient by měl být léčen v nemocnici. Pomoc nadace jde tedy nejen na léky, ale i na výstavbu nemocnic, především v Indii.

Na co se ve své nové službě nejvíce těšíte? Myslím, že nejdůležitější je v životě dovolit Bohu, aby nás překvapil, tedy, abychom uměli žasnout. A tak se dostává ke slovu můj oblíbenec anglický spisovatel a novinář G. K. Chesterton, který říká: „Vděčnost je pocit štěstí zdvojnásobený úžasem.“ Těším se tedy ve své službě na setkání s novými lidmi a na všechna překvapení, která mi Bůh připravil.

„200“ (dvoustovka) poutí NJ aneb několik slov dvou (vlastně tří) z těch, kdo byli u začátku.

Tři plus jedna

Moto: „*Když chceš něco vyčítat, napřed pochval.*“ **Nejprve je třeba vícekrát připomenout - samozřejmě podle pravdy - to dobré, kladné, prostě třikrát plus.** Platí to i o poutích Nového Jeruzaléma. Je pěkné, že nezapomínáme na sv. Jana Pavla II., který řekl, že **nejlepší přípravou na mši svatou je růženec.** A je správné, že i lidé, kteří přijdou se zpožděním, **se hned mohou připojit a rozjímat, protože se v každém zdrávasu připomene, u kterého tajemství právě jsme.** A je krásné, že je možné se vyzpovídat v klidu a bez koukání po hodinkách.

Dovolte mi přidat i minus, tedy kritiku, ale se snahou, aby toho dobrého přibýlo. Víme, že občané ve společnosti rádi tleskají. **Věřící si však dávají pozor, aby zůstávali shromáždění v Ježíšově jménu.** A on přišel sloužit a nehledal vůli svou, ale vůli svého nebeského Otce. Komu se zatleská, už přijal svou odměnu, kdo čeká na potlesk, **zapomíná, že vše máme dělat ke slávě Boží.** A my si přece všichni upřímně přejeme, aby naše **poutě byly víc než společenská událost.** Kéž i **Nový Jeruzalém přispěje k větší slávě Boží, k chvále jeho i naší Matky, k povzbuzení víry i věřících.** A také k potěšení všech. V divadle či sále lidé zatleskají zpěvákovi či řečníkovi, hráčům či hercům. Potěšili je a je to také potěší. Mě však potěší, když kostel zůstává kostelem, když je to v něm jiné než v divadle nebo na schůzi, když je poznat rozdíl mezi shromážděním občanským a křesťanským, když si **nepleteme zábavu a službu, světské a posvátné!** **Ne nám, ale svému jménu, dej slávu, Pane....** Jan Peňáz

Poděkování a touha.

Moto: „*Kdo sejí v slzách, žnout budou s jásotem.*“ Jako **bolest Církve** vnímám to, že přibývá kostelů, kde se před mší svatou nikdo nemodlí sv. růženec. Není to jen vina těch, kteří si klidně – bez náhrady – zemřou... a pak, že prý je každý nahraditelný. Velmi bolestně mě také zasáhly „hlášky“ na téma růžence s následným smíchem při přípravném programu mladých naší vlasti na SDM v Krakově.

Růženec Panny Marie – podle Matky Boží, učitelů Církve a její tradice = neúčinnější zbraň v boji se zlým duchem. Proto bych chtěl ve **velké účtě poděkovat Vám všem živým i zemřelým za pravidelnou každodenní „štafetu“ modliteb sv. růžence na úmysly poutí Nový Jeruzalém** v jednotlivých farnostech – ať to bylo za 16 roků jeho trvání **jednou nebo několikrát nebo každoročně** – náš nejvyšší spravedlivý a neskonale milosrdný Bůh Vám štědře odmění.

Moto: „*Kdo sejí v slzách, žnout budou s jásotem.*“ K výše uvedenému povzbuzení otce Jana. Na jedné pouti NJ se po strhující promluvě ozval bouřlivý potlesk. Až bylo dotleskáno, ocitoval kazatel slova jednoho ze svatých papežů: „*Není vhodné tleskat služebníkovu v domě jeho Pána.*“ Není pro kazatele daleko větší odměnou ticho, v kterém posluchači rozjímají nad tím, **jak slovo Boží a slovo služebníka Božího slova uvést do života všedního dne?** Víím, že je vždy potlesk míněn dobře, ale na druhé straně není jím „vypleskáno“ to, co má zapadnout do životodárné půdy mého srdce? Tichého a pokorného? Právě ve chvíli, kdy se mé slabé a hříšné já bouří, odmlouvá Bohu a říká ne, někdy, potom. Na závěr ocituji slova jednoho ze zakladatelů NJ, po kterých jsem nikdy potlesk neslyšel: „**Ano - ano a rád - ano a rád, i když je to těžké.**“

jáhen Ladislav

Pozvánky

16. pěší pout' na Velehrad: Severozápadní proud (**Do tohoto společenství jsou pozváni a účastní se ho poutníci z oblastí kolem měst a míst: Sebranice u Litomyšle, Bystré, Žďár n/Sáz, Nové Město na Moravě, Bystřice, Olešnice, Kunštát, Letovice, Boskovice, Ruprechtov**). Jsou také zváni všichni ostatní, kteří chtějí poznat trasu, která vede krásnou krajinou: Českomoravská vysočina, Boskovická pánev, Moravský kras, Dražanská vrchovina, Žďánický les, Chřibý.

Předetapa začíná v **neděli 21. 8. ve 14 hodin v Radešinské Svatce** – pod vedením otců pallotínů a P. Pavla Habrovce. Končí na **Vítochově v 19 hodin mši svatou.**

Úvodní etapa: **Vítochov v pondělí 22. 8. ve 12 hodin** - žehnání poutních křížků novým poutníkům a požehnání na cestu ze starobylého, krásného poutního cyrilometodějského Vítochova přes Vír (sv. Sedmipočteníci) do **Olešnice.**

1. etapa: V **úterý 23. 8. ráno z Olešnice** přes Letovice do **Boskovic.**

2. etapa: Ve **středu 24. 8. z Boskovic** přes Sloup, Senetářov do **Ruprechtova.**

3. etapa: Ve **čtvrtek 25. 8. z Ruprechtova** přes Rostěnice do **Milonic**

4. etapa: V **pátek 26. 8. z Milonic**, přes Koryčany, horu sv. Klimenta do **Boršic.**

Poslední etapa: V **sobotu 27. 8. posílení poutníky, kteří přijedou za námi autobusy z Boršic na Velehrad.**

Je třeba se přihlásit co nejdříve u jáhna Ladislava Kince na níže uvedených kontaktech. Záloha na dopravu zavazadel, pití na cestě a další – 200 Kč, děti 100 Kč (děti z početných rodin a jejich rodiče neplatí – díky podpoře dobrodinců).

Sobotní pout' autobusem na závěrečnou etapu 16. pěší poutě na Velehrad - 22. 8. 2015 – do Boršic a společná poslední etapa na Velehrad. Záloha 250 Kč. Také na tuto pout' je nutné se co nejdříve přihlásit u jLK.

13. diecézní pout' rodin – Žďár n/Sáz – 27. 8. 2016 – začátek v 9,20; mše svatá v 10 hodin, bohatý program, vše na www.crsp.cz.

13. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka v sobotu **10. září. 2016**

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2016 a výhled na 2017:

13. října Jámy 14. listopadu Budišov 12. prosince Olešnice

2017 leden Velké Meziříčí únor Lysice březen Křižanov

duben Měřín květen Nové Veselí červen Jimramov

červenec Oslavice srpen Olešná září Radostín

říjen Bystré listopad Trpín prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 201. pout' NJ – v úterý 13. září 2016 v 18 hodin do Pavlova – hlavní celebrant – Prelát Mgr. VÁCLAV PÍCHA, JC. D., farář v Českém Krumlově, vikář českokrumlovský

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 8. 2016. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť), kinc@dieceze.cz

Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.rovecne.farnost.cz.